Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

12 Ο Λένιν είχε τύχη νά πεθάνει πρίν άπό τίς μεγάλες σφαγές

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΤΖΙΟΡΤΖΙΟ ΜΠΟΚΑ

(Τελευταίον)

Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ περί Σοσιαλισμού σταματάει — προσωρινώς, βέβαια — μὲ τὴ συνέχεια τῆς συνεντεύξεως τοῦ ἱστορικοῦ Τζόρτζιο Μπόκα.

ΕΡ.: Λένε ὅτι ὁ λενινισμὸς εἶναι ὁ φυσικὸς πατέρας τοῦ σταλινισμοῦ. Εἶναι ἀκριβές; Καὶ γιὰ ποιοὺς λόγους;

ΑΠ.: Οἱ σταλινικὲς παρεκτροπὲς ὑπῆρξαν τεράστιες καὶ σίγουρα δὲν εἶναι καταλογίσιμες στὸν Λένιν. Ἀλλὰ εἶναι σαφὲς ὅτι στὸν λενινισμὸ ὑπάρχουν ὅλα τὰ σπέρματα τοῦ λενινισμοῦ. Ἂς δοῦμε τὴν πρώτη ἐνέργεια τοῦ λενινισμοῦ στὴν ἐξουσία, τὴν ἵδρυση τῆς Ἕνωσης τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν: δὲν καταργεῖται ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν τάξεων, ἀλλὰ καθορίζεται ὅτι ἡ ἐργατικὴ τάξη, ἡ προλετariακή, ἡ τάξη τῶν γεωργῶν καὶ τῶν ἐργατῶν, πρέπει πρῶτα νὰ καταστρέψει τὴν ἀστική. Μέχρι ἐδῶ, ἀφηρημένα, ὁ μπολσεβικικὸς συλλογισμὸς εἶναι σωστός: καθὼς ἡ ἀστικὴ τάξη ἔχει στὰ χέρια της τὴν οἰκονομικὴ ἐξουσία καὶ ἐξαιτίας αὐτοῦ εἶναι ἀντικειμενικὰ εὐνοημένη σὲ σύγκριση μὲ τὶς ἄλλες τάξεις, πρῶτα πρέπει νὰ τὴν καταστρέψουμε κι' ἔπειτα νὰ δημιουργήσουμε τὴν κοινωνία τῶν ἴσων. Ἀλλὰ ὑποθέτεται ἀμέσως ἡ πρώτη ἀπὸ τὶς πάμπολλες ἐξαιρέσεις. Παραμένουν μεταξὺ τῶν ἐκλεκτόρων καὶ μεταξὺ αὐτῶν ποὺ μποροῦν νὰ γραφτοῦν στὸ κόμμα οἱ ἐπαγγελματίες καὶ οἱ διανοούμενοι, γιὰ τὸν ἁπλὸ λόγο τι χωρὶς αὐτοὺς δὲν κυβερνιέται ἡ χώρα καὶ δὲν λειτουργεῖ ἡ οἰκονομία. Καὶ ἔτσι μπαίνουν οἱ βάσεις γιὰ τὴ νέα Σοβιετικὴ ταξικὴ κοινωνία, τὸ κράτος στὸ ὁποῖο οἱ γραφειοκράτες, οἱ ἐπιστήμονες, οἱ στρατιωτικοὶ βρίσκονται στὴν κορυφὴ τῆς ἱεραρχίας, ἐνῶ οἱ ἐργάτες καὶ οἱ ἀγρότες εἶναι στὰ πιὸ χαμηλὰ σκαλοπάτια.

ΕΡ.: Εἶναι σωστὸ νὰ λέμε ὅτι ὁ Λένιν ὑπῆρξε καὶ ὁ πρόδρομος τῆς σταλινικῆς δημοκρατίας;

ΑΠ.: Οἱ ὑπερασπιστὲς τοῦ Λένιν βεβαιώνουν ὅτι αὐτὸς θεωροῦσε τὴν τρομοκρατία σὰν ἕνα ἀπαραίτητο κακό, ποὺ πρέπει νὰ ἐξαλείφεται μόλις αὐτὸ εἶναι δυνατό. Καὶ ὅτι συμβουλεύει τοὺς κομμουνιστὲς ποὺ ἔμπαιναν στὶς γραμμὲς τῆς πολιτικῆς ἀστυνομίας, τῆς εἰδικευμένης στὶς ἀνακρίσεις μὲ μαρτύρια: «Ἡ ἡμέρα ποὺ τὰ μαρτύρια θὰ μᾶς φανοῦν ἕνα φυσικὸ γεγονὸς καὶ ὄχι μιὰ σκληρὴ καὶ λυπηρὴ ἐπαναστατικὴ ἀναγκαιότητα, νὰ παρειτηθεῖτε ἀμέσως». Ἀλλὰ αὐτὰ εἶναι ὡραῖα λόγια. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ Λένιν ἦταν θαυμαστὴς τοῦ γιακωβίνικου τρόμου σὲ σημεῖο ποὺ δήλωσε: «Πρὶν 125 χρόνια οἱ Γάλλοι ἐπαναστάτες ἔκαναν μεγάλη τὴν ἐπανάστασή τους μέσα ἀπὸ τὸν τρόμο».

ΕΡ.: Οἱ ὑποστηρικτὲς τοῦ Λένιν λένε ὅτι στοὺς ἑπόμενους μῆνες, ἡ ἐπανάσταση δὲν μποροῦσε νὰ κάνει χωρὶς τὸν τρόμο.

ΑΠ.: Στοὺς μῆνες ποὺ ἀκολούθησαν τὴν ἐπανάσταση, ὁ Λένιν καὶ ἡ Σοβιετικὴ ἐξουσία χρειάζονταν βέβαια ἕνα στρατὸ καὶ μία πολιτικὴ ἀστυνομία σὲ θέση νὰ ἐπιτηρεῖ καὶ νὰ χτυπάει τοὺς ἔνοπλους ἀντιπολιτευόμενους. Ἀλλὰ ὁ Λένιν καὶ ἡ Σοβιετικὴ ἐξουσία κάνουν κάτι ἄλλο. Παρουσιάζουν σὰν θεωρία τὴν ἀνάγκη τοῦ ταξικοῦ τρόμου χωρὶς διακρίσεις: οἱ ἀστοὶ πρέπει νὰ σκοτωθοῦν καὶ νὰ καταδιωχθοῦν ἐξαιτίας τῆς ἰδιότητάς τους καὶ ὄχι γιατὶ ἀνάπτυξαν ἀντεπαναστατικὴ δραστηριότητα. Αὐτὴ ἡ γενικευμένη τρομοκρατία, ἡ ἀκαθόριστη, ποὺ στρέφεται κατὰ ὅλων τῶν ὑποθετικῶν ἐχθρῶν τῆς ἐπανάστασης χρησιμοποιήθηκε ἔπειτα ἀπὸ τὸν Στάλιν γιὰ νὰ ἐξουδετερώσει αὐτοὺς ποὺ τὸν ἀντιπολιτεύονταν καὶ νὰ δώσει ἑκατομμύρια ὑποχρεωτικοὺς ἐργάτες στὴν πολεμικὴ βιομηχανία.

ΕΡ.: Ὁ Λένιν δὲν ἀντιλήφθηκε ὅτι ἡ πράξη ἦτο τελείως διαφορετικὴ ἀπὸ τὶς ἐλπίδες του καὶ ἀπὸ τὶς μαρξιστικὲς ἀποσχέσεις;

ΑΠ.: Τὶς ἡμέρες τῆς ἐπανάστασης, ὁ Λένιν μιλοῦσε ἀκόμη γιὰ ἐξαφάνιση τοῦ κράτους, σύμφωνα μὲ τὴ μαρξιστικὴ προφητεία. Καὶ ὑποστήριζε ὅτι ἡ δικτατορία τοῦ προλετariάτου πάνω στοὺς ἀστούς, δηλαδὴ τῆς πλειοψηφίας πάνω στὴ μειοψηφία, δὲν ἦταν σχετικὰ εὔκολη γιατὶ «ἂν οἱ ἐκμεταλλευτὲς γιὰ νὰ συνθλίψουν τὸ λαὸ ἀναγκάζονται νὰ θάξουν σὲ κίνηση ἕνα πολυπλοκότατο μηχανισμό, ὁ λαὸς μπορεῖ νὰ συνθλίψει τοὺς ἐκμεταλλευτὲς μ' ἕνα μηχανισμὸ πολὺ ἁπλό, μέσα ἀπὸ τὴν ὀργάνωση, τῶν ὁπλισμένων μαζῶν». Καὶ μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια χρειάστηκε νὰ μεσολαβήσει μεταξὺ κόμματος καὶ αὐξάνουσας δύναμης τῆς Γκὲ — Πὲ — Οὔ, τῆς πολιτικῆς ἀστυνομίας, ἐνῶ τὸ κράτος ἀντὶ νὰ σβήνει ξανάπαιρνε δύναμη καὶ ἐπιβλήθηκε πάνω στὸ κόμμα τοῦ.

ΕΡ.: Ποιὸς εἶναι, κατὰ τὴν γνώμη σας, ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ Λένιν παρουσιάζεται σήμερα σὰν θετικὸς ἥρωας, τῆς ἐπανάστασης, ἐνῶ ὁ Στάλιν εἶναι ἡ ἐνσάρκωση τοῦ κακοῦ;

ΑΠ.: Λένε ὅτι ὁ Λένιν εἶχε τὴν τύχη νὰ πεθάνει στὴ σωστὴ στιγμή, πρὶν νὰ κάνουν οἱ ἀναγκαστικὲς κολεκτιβοποιήσεις ἀναγκαία τὴ μεγάλη σφαγή. Ἀλλὰ ὁ λόγος εἶναι ἄλλος. Ὁ Λένιν στὸ κακὸ καὶ στὸ καλό, στὰ σφάλματα καὶ στὶς ὀρθὲς ἀποφάσεις, κατεῖχε τὴν ἠθικὴ αἴσθηση τῆς μεγάλης διάνοιας. Ἤξερε ὅτι ἔπρεπε νὰ μείνει μακριὰ ἀπὸ τὸ εὐτελές, τὴ μετριότητα, τὴν αἰσχρότητα. Ὁ Στάλιν τοὐναντίον κατάλαβε καὶ ἔκανε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Κατάλαβε ὅτι ἡ αὐταρχικὴ ἐξουσία στηρίζεται ἀκριβῶς στὸ εὐτελές, τὸ μέτριο, τὸ αἰσχρό. Καὶ ἐφάρμοσε τὸν κανόνα μὲ μιὰ συνέπεια καὶ ἱκανότητα ἐξαιρετική.

Ὁ Στάλιν ἐνεφανίζετο στὴ Δύση σὰν μιὰ ἄλλη ἔκδοση τοῦ Χίτλερ καὶ τοῦ Μουσολίνι

Δέσμη ἀκτίνων ὅπλο ἐναντίον τῶν πυραύλων

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, — Ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς 38 ἐξέχοντας στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς ἐπιστήμονας νὰ συντονίσουν τὰς ἐρεύνας των εἰς τὴν μελέτην τῆς δυνατότητος κατασκευῆς ἑνὸς ἐπαναστατικοῦ ὅπλου τὸ ὁποῖον θὰ ἠμπορεῖ νὰ καταστρέψῃ διηπειρωτικοὺς πυραύλους σχεδὸν μὲ τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ὅπλων μεταξὺ τῶν δύο ὑπερδυνάμεων, ὡρισμένοι δὲ Ἀμερικανοὶ εἰδικοὶ τῆς ἀντικατασκοπείας πιστεύουν ὅτι ἐλήφθη διότι οἱ Ρῶσσοι προηγοῦνται ἤδη κατὰ πολλὰ ἔτη ἔναντι τῶν Η.Π.Α. εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὅπλου αὐτοῦ.

Τὸ Ἀμερικανικὸν Πεντάγωνον ἠρνήθη νὰ ἐπιβεβαιώσῃ ἢ νὰ διαψεύσῃ τὴν φήμην ὅτι ἡ νέα ἐπιτροπὴ εἰδικῶν ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ ἔχει ἓν πενταετές σχέδιον διὰ περαιτέρω ἐργασίας ἐπὶ τοῦ ὅπλου, ἕτοιμον τὴν 1ην Δεκεμβρίου.

Κατ' ἀρχὴν τὸ νέον ὅπλον θὰ εἶναι μιὰ δέσμη ἀτομικῶν ἢ ὑποατομικῶν μορίων - ἠλεκτρονίων, πρωτονίων ἢ βαρυτέρων ἰόντων- φορτισμένων μὲ ἰσχὺν ἀντίστοιχον πρὸς τὴν ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν δισεκατομμυρίων βόλτ καὶ ἐπιταχυνομένων πρὸς ἕνα στόχον μὲ ταχύτητα σχεδὸν τοῦ φωτός (186.000) μιλίων κατὰ δευτερόλεπτον, τὸν ὁποῖον θὰ πλήττουν μὲ ἐξαιρετικὴν ἐνέργειαν.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πενταγώνου διὰ τὴν κατασκευὴν ὅπλου «φορτισμένου μορίου» ἢ «ἀκτίνος πρωτονίου», συνεζητήθη δημοσίᾳ τὸν Μάρτιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως Τζὼν Ἄλλεν.

Προφάτως, ἡ διάδοχος τοῦ Ἄλλεν, δρ Ρούθ Νταίηβις, ἐδήλωσε πρὸς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν: «Ἀφ' ἑνὸς μέν, ἔχομεν ἓν ὅπλον σημαντικῶν δυνατοτήτων, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου, ἡ κατασκευή του ἀπαιτεῖ ὅπως ἐλυθοῦν ἐξαιρετικῶς δύσκολα προβλήματα ἐπιστημονικῆς τεχνολογίας».

Ἓν βασικὸν τεχνικὸν πρόβλημα εἶναι πῶς θὰ παραχθῇ ἡ τεράστια ποσότης ἠλεκτρικῆς ἰσχύος ἡ ὁποία ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐκτόξευσιν μιᾶς μάζης βαρέων μορίων ὑψηλῆς ἐνεργείας πρὸς ἕνα στόχον. Αἱ ὑπηρεσίαι ὑποστηροῦν ὅτι ἐν Σοβιετικὸν ἐργαστήριον μήκους 1.000 μέτρων καὶ πλάτους 300 μέτρων, φιλοξενεῖ ἐν τοιοῦτον ὅπλον καὶ ὅτι ἡ ἀπαιτουμένη ἐνέργεια διὰ τὴν διάσπασιν τοῦ ἀτόμου γίνεται διὰ μιᾶς ἐλεγχομένης πυρηνικῆς ἐκρήξεως. Τὸ ἐργαστήριον τοῦτο εὑρίσκεται εἰς τὸ Σεμιπαλίτινσκ τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας.

Ἡ ἐκτόξευσις ἑνὸς τοιούτου ὅπλου εἰς τὸ Διάστημα πρὸς καταστροφὴν πυραύλων ἐκτοξευμένων ἐκ τῶν βάσεών των εἶναι ἐξαιρετικὸ δύσκολον ἔργον. Τὰ πρῶτα συστήματα θὰ εἶναι, πιθανώτατα δέσμαι ἀκτίνων ποσετονίου ἢ ἠλεκτρονίου αἱ ὁποῖαι παραμένουν ἀσκετὰ σταθεραὶ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς γῆς.

Γίνεται ἐμπόριο παιδιῶν σὲ μία πόλη τῆς Ἰταλίας

Τὰ ἀγοράζουν κτηνοτρόφοι γιὰ βοσκούς

ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΚΔΗΛΩΝΟΝΤΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

ΡΩΜΗ. «Στὴν ἐποχή μας τὴν τόσο περήφανη γιὰ τὴν τεχνολογική της ἀνάπτυξη, ἕνας Κάρολος Ντίκενς, θὰ μποροῦσε ἀκόμα νὰ καταγγείλει τὴν τραγικὴ μοίρα τῶν παιδιῶν ποὺ δουλεύουν σὰν ἐνήλικες». Ἡ φράση αὐτή, γράφει ἡ ἰταλικὴ ἐπιθεώρηση «Ἔποκα», δὲν εἶναι ὑπερβολὴ περιέχεται στὴν ἐπίσημη ἔκθεση τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας γιὰ τὴν ἐργασία τῶν ἀνηλίκων. Ἡ ἔκθεση αὐτὴ ἀποκαλύπτει ὅτι σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο δουλεύουν 52 ἑκατομμύρια παιδιὰ ἡλικίας κάτω ἀπὸ τὰ 15 χρόνια. Τὰ 42 ἑκατομμύρια δουλεύουν χωρὶς ὁμοιοθὴ σὲ οἰκογενειακὲς ἐπιχειρήσεις, κυρίως ἀγροτικὲς καὶ τὰ ὑπόλοιπα 10 κερδίζουν τὴ ζωὴ τους δουλεύοντας σὲ μικρὲς ἐπιχειρήσεις, βιοτεχνίες ἢ στοὺς ἀγρούς. Ὁ χάρτης, τῆς ἐκμετάλλευσης τῶν ἀνηλίκων κατὰ τὸ ΔΓΕ εἶναι ὁ ἑξῆς: 20 ἑκατομμύρια ἐργαζόμενα παιδιὰ στὴ Νότιο Ασία. 10 ἑκατομμύρια στὴν Ἀφρική, 9 στὴν Ἀνατολικὴ Ἀσία, 3 στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ καὶ ἕνα περίπου ἑκατομμύριο στὴ Νότια Εὐρώπη.

Ὅσο ὅμως τρομακτικοὶ κι' ἂν εἶναι οἱ ἀριθμοὶ μένουν πάντα ἀφηρημένοι, μακριὰ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα ἂς ποῦμε τοῦ ἐπαίσχυντου «ἐμπορίου τῶν κοντῶν παντελονιῶν» ποὺ γίνεται στὴν Ἀλταμούρα, μιὰ πόλη τῆς ἐπαρχίας τοῦ Μπάρι. Καθε χρόνο τὸ πρωὶ τοῦ Δεκαπενταύγουστου στὴν πλατεῖα τῆς Μητρόπολης τῆς Ἀλματούρα νίνεται ἕνα πρωτοφανὲς παζάρι ὅπου οἱ πλούσιοι ἰδιοκτήτες κοπαδιῶν ἀγοράζουν ἀγόρια ἡλικίας ἑφτὰ ὡς ὀχτὼ χρόνων γιὰ νὰ βοσκήσουν τὰ πρόβατά τους στοὺς ἀγροὺς, πετράδες, χωρὶς κὰν ἕνα δέδρο λόφους τῆς περιοχῆς Μοῦρτζε. Στοὺς λόφους αὐτοὺς τὸ καλοκαίρι ὁ ἥλιος τρυπάει τὸ μυαλό καὶ τὸ χειμώνα ὁ πάγος γώνεται μέχρι τὸ κόκκαλο. Ξεσπόσταια δὲν ὑπάρχει. Ἀπὸ τὴν αὐγὴ μέχρι τὸ ἡλιοβασίλεμα ὁ μικρὸς βοσκὸς ἀκολουθεῖ τὰ πρόβατα πηδώντας ἀπὸ τὸν ἕνα βράχο στὸν ἄλλο μέσα στὴν πιὸ τέλεια μοναξιά. Παρέα τοῦ κρατᾶνε ὁ φόβος τῶν λυστῶν κι' ὁ πόθος νὰ ξαπλώσει λίγο γιὰ νὰ κοιμηθεῖ. Ἀφοῦ μαζέψει τὰ πρόβατα, ἀφοῦ καθαρίσει τὴ στάνη, ἀφοῦ φάει λίγο τυρὶ γιὰ βραδινό, κι' ἀφοῦ νίψει λίγο τὸ πρόσωπό του ἂν τοῦ μένει ἀκόμα κουράγιο.

Ἔτσι ζοῦν γιὰ μῆνες δουλεύοντας δεκαέξι ὧρες τὸ εἰκοσιτετράωρο οἱ μικροὶ βοσκοὶ ποὺ πουλιοῦνται στὸ παζάρι τοῦ Δεκαπενταύγουστου στὴν Ἀλτα μούρα. Τιμή; Ἐννιὰ χιλιάδες δραχμὲς τὸ μῆνα, δέκα κιλὰ τυρί, δεκατέντε καντάρια ξύλο, δώδεκα κιλὰ λάδι κι' ἄλλα τόσα ἀλάτι. Τόσα εἶχε κοστίσει ὁ 14χρονος Μικέλε Κολόννα, ποὺ κουρασμένος ἀπὸ τὴ μοναξιά, αὐτοκτόνησε στὶς 6 Νοεμβρίου 1975 μὲ μιὰ σφαῖρα στὸ κεφάλι. Καὶ τὸν περασμένο Μάρτιο, ὁ Ντομένικο ντὶ Πάλλο, μικρὸς βοσκὸς ἀπὸ τὸ Μινερβίνο, ποὺ κρεμάστηκε μὲ σύρμα ἀπὸ μιὰν ἐλιά, εἶχε κι' αὐτὸς πουληθεῖ πάνω — κάτω στὴν ἴδια τιμὴ μὲ τὸν Μικέλε, σὺν τὶς συνηθισμένες χίλιες διακόσιες δραχμὲς τοῦ «τσα τσέν» τοῦ μεσάζοντα. Τὸ συμβόλαιο εἶναι ἁπλό, χωρὶς χαρτιὰ καὶ ὑπογραφές: ἀπὸ τὴ μιὰ ὁ πλούσιος ἰδιοκτήτης, ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ φτώχεια μιᾶς οἰκογένειας καὶ στὴ μέση τὸ ἀντικείμενο πώλησης — ἕνα ἀγόρι ἑφτὰ ὡς ὀχτὼ χρονῶν ποὺ ἀρχίζει τὴ ζωή του σὰ βοσκός.

Ἡ Ἀλταμούρα εἶναι μιὰ μικρὴ πόλη 47.000 κατοίκων στὸ κέντρο τῆς περιοχῆς Μοῦρτζε. Τὸ «ἐμπόριο τῶν κοντῶν παντελονιῶν» ποὺ ἐπιβάλλει μιὰ ἐφιαλτικὴ ζωὴ σὲ δεκάδες καὶ δεκάδες μικρῶν παιδιῶν θεωρεῖται στὴν πόλη σὰν μιὰ μοιραία ἀπόρροια τῆς φτώχειας καὶ μέχρι σήμερα δὲν εἶχε προκαλέσει ἀντιδράσεις. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς στὴν Ἀλταμούρα τὰ πράγματα, δὲν εἶναι καὶ τόσο ρόδινα: ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς 13 χιλιάδες ἔχουν ἀναγκασθεῖ νὰ μεταναστεύσουν, 9 χιλιάδες εἶναι συνταξιοῦχοι, 6 χιλιάδες ζοῦν στοὺς ἀγροὺς χωρὶς νερὸ καὶ ἠλεκτρικό. Σὲ 1200 παιδιὰ ἡλικίας κάτω ἀπὸ τὰ δεκατέσσερα ἡ Ἀλταμούρα προσφέρει γιὰ μερικὲς χιλιάδες λιρέττες τὴν ἑβδομάδα, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γκαρσονιοῦ, τοῦ χτίστη, τοῦ φούρναρη, τοῦ κουρέα ἢ ἀκόμα τὸ καθημερινὸ ταξίδι στὸν Τάραντα, ὅπου καθαρίζουν καζάνια. Γιὰ τὰ ἄλλα, τὰ παιδιὰ τῶν φτωχότερων οἰκογενειῶν ὑπάρχει τὸ φύλλωμα τῶν κοπαδιῶν στὴν ἐρημιὰ τῶν λόφων τοῦ Μοῦρτζε.

Ἀρκεῖ ὅμως, μιὰ καταστροφικὴ οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ κατάσταση γιὰ νὰ δικαιολογήσει μιὰ τέτοια ἀγοραπωλησία; Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι μπρὸς στὴν ἀνέχεια καὶ τὴν ἀνάγκη, στὴν Ἀλταμούρα ἔχει ἐπικρατήσει μιὰ σιωπηρὴ συνενοχὴ στὴν ὁποία συμμετέχουν — σὲ διαφορετικὸ βαθμὸ ὁ καθένας, ὅλοι οἱ κάτοικοι.

Σήμερα φαίνεται ὅτι κάτι ἀλλάζει. Γιὰ πρώτη φορὰ φέτος ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλης ἔθιξε τὸ θέμα. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς λειτουργίας τοῦ Δεκαπενταύγουστου μοίρασε ἕνα φυλλάδιο ποὺ καταδίκαζε τὸ «ἐμπόριο τῶν κοντῶν παντελονιῶν». Τὴν ἴδια ὅμως στιγμή, στὴν πλατεῖα ἔξω ἀπὸ τὴ μητρόπολη, οἱ «τσαντσὲν» ἔκαναν, κρυφὰ ἔστω τὴ δουλειά τους. Τὴν ἑπομένη μέρα ἔφευγε γιὰ τὰ βοσκοτόπια μιὰ νέα φουρνιὰ μικρῶν σκλάβων. Ἂν δὲν ἐκλείψουν τὰ οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ αἴτια, τὸ ἐμπόριο τῶν παιδιῶν δὲν θὰ πάψει νὰ ἀποτελεῖ στίγμα γιὰ τὴν περιοχή.

Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ἀπαλλαγεῖ κανεὶς ἀπὸ μιὰ συνήθεια ποὺ μέχρι σήμερα δὲν ἔχει προκαλέσει καμμιὰ ἀντίδραση, ἕνα ἔθιμο, ποὺ οἱ ἴδιοι οἱ ἐκμεταλευόμενοι θεωροῦν φυσικό. «Ἡ δουλειὰ τοῦ βοσκοῦ εἶναι προνομιοῦχα. Τὰ παιδιὰ αὐτὰ κάνουν κάτι ποὺ τὰ κρατάει μακριὰ ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς τῆς πόλης ποὺ σήμερα εἶναι γεμάτη πόρνες καὶ ναρκομανεῖς».

Τὰ λόγια αὐτὰ — ἀπὸ τὴν ἀγόρευση, στὸ Ἐφετεῖο τοῦ Μπάρι, τοῦ συνήγορου τοῦ ἀφεντικοῦ τοῦ Μικέλε Κολόννα — εἶναι χαρακτηριστικὰ μιᾶς ὁλόκληρης νοοτροπίας.

Καὶ ὁ 9χρονος Μικέλε Φουσάνο ἀπὸ τὴ Γκραβίνα λέει: «Μ' ἀρέσει ἡ δουλειὰ τοῦ βοσκοῦ. Θέλω ὅμως νὰ πηγαίνω καὶ στὸ σχολεῖο, θέλω καὶ νὰ παίζω». Ὁ Μικέλε εἶναι ἀπὸ τοὺς τυχεροὺς: ἔχει καιρὸ γιὰ ὅλα. ὁ πατέρας του δὲν τὸν ἔχει πουλήσει. Πόσα ὅμως ἄλλα παιδιὰ ποὺ φυλᾶνε τὰ κοπάδια τῶν ἀφεντικῶν τους, σκέφτονται κὰν νὰ γυρίσουν σπίτι τους; Μιὰ φορὰ στὶς δεκαπέντε μέρες γιὰ νὰ ἀλλάξουν ροῦχα καὶ νὰ παίξουν μιὰ παρτίδα μπιλιάρδο καὶ πάλι πίσω στὴν ἑξοντωτικὴ 16ωρη δουλειὰ καὶ τὴν ἀνυπόφορη μοναξιά.

Καὶ δὲν πρόκειται παρὰ γιὰ μιὰ μόνο — ποσοτικὰ ἀσήμαντη μπρὸς στὰ 52 ἑκατομμύρια — περίπτωση τῆς ἀδυσώπητης ἐκμετάλλευσης τῶν ἀνηλίκων σ' ὅλο τὸν κόσμο.

ΕΛΠΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΤΟ ΕΣΠΡΕΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ

Ὑπέρογκες ἀμοιβὲς γιὰ τοὺς φυγάδες σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΣΕΒΤΣΕΝΚΟ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Διακοπαὶ εἰς τὴν Καραβαϊκήν. Μία ἐρωμένη πολυτελείας. Ἓν πολυτελὲς διαμέρισμα εἰς τὴν Οὐάσιγκτων. Ὁ 49ετὴς Ἀρκάδι Σεβτσένκο, ἄλλοτε ἀνώτατος Σοβιετικὸς διπλωμάτης καὶ Δεύτερος Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἔσπευσε, μόλις ηὐτομόλησεν εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας νὰ λησμονήσῃ ἀμέσως τὸν τρόπον ζωῆς τῆς ἀταξικῆς κοινωνίας τῆς πατρίδος του. Ἀφοῦ ἔλαβεν ἐπισήμως τὴν προστασίαν τῆς ΣΙΑ ἤρχισε νὰ γεύεται μὲ πάθος τὰ ἀγαθὰ τοῦ καπιταλισμοῦ. Χρησιμοποιῶν τέσσαρα διαφορετικὰ ὀνόματα καὶ συνοδευόμενος πάντοτε ἐξ ἀποστάσεως ὑπὸ ἑνὸς σωματοφύλακος τῆς ΣΙΑ ἡ τῆς Ἔφ Μπὶ Ἀί ὁ Οὐκρανὸς ἐσύγχαζε κατὰκόρον εἰς τὰ πολυτελῆ μπὰρ καὶ τὰς «ντισκοτὲκ» τῆς Οὐάσιγκτων καὶ ἀνεπαύετο εἰς θέρετρα τῆς Καραϊβικῆς καὶ τῶν Ὀρέων Ποκόνο τῆς Πενσυλβανίας. Διὰ νὰ ἔχῃ συντροφιὰν (ἡ σύζυγός του, μετὰ τὴν λιποταξίαν του, ηὐτοκτόνησεν εἰς τὴν Μόσχαν), ὁ Σεβτσένκο ἐμίσθωσε τὰς περιποιήσεις μιᾶς πολυτελοῦς γυναικός, τὴν ὁποίαν τοῦ ἐπρομήθευσεν ἓν εἰδικὸν γραφεῖον τῆς Οὐάσιγκτων.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὸ εὐρὺ κοινὸν ἐπληροφορήθη πόσον καλῶς ἀμείβονται, οἱ λιποτάκται περιωπῆς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἡ συνοδός του, ἡ 22ετὶς Τζούλυ Σάβεζ, ἀπεκάλυψεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Δίκτυον Τηλεοψίας, ὅτι ὁ Οὐκρανὸς τὴν ἐπλήρωνε διὰ τὰς ὑπηρεσίας της 5.000 δολλάρια μηνιαίως, τῆς εἶχεν ἀγοράσει ἓν αὐτοκίνητον «Κόρβετ—σπόρ» ἀξίας 14.000 δολλαρίων καὶ τὴν ἔπαιρνε μαζί του εἰς τὰς πολυτελεῖς του διακοπὰς εἰς τὰς Νήσους τῆς Παρθένου. Ὡς ἀνεκάλυψεν ἡ ὡραία μελαχροινή, εἶχε λάβει, συνολικῶς, ἀπὸ τὸν ἐραστήν της, περὶ τὰς 35—40 χιλιάδες δολλαρίων, τὰς ὁποίας τοῦ εἶχε δώσει «εἰς ἀνώτατος ἀξιωματοῦχος τῆς ΣΙΑ». Ἀργότερον, εἰς συνέντευξίν της εἰς τὸ Μανχάτταν, προσέθεσεν ὅτι ὁ Σεβτσένκο, τὴν ἐπλήρωνεν εἰς χαρτονομίσματα τῶν 100 δολλαρίων τῶν ὁποίων οἱ ἀριθμοὶ ἀπετέλουν σειράν.

Η ΣΙΑ ΕΝ ΑΜΗΧΑΝΙΑ

Εἰς τὸν ΟΗΕ, οἱ διπλωμάται ἤρχισαν νὰ λέγουν ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία ἦτο ἓν παιγνίδι προπαγάνδας τῆς ΣΙΑ, διὰ νὰ προσελκύσῃ Ρώσσους λιποτάκτας. Ἐν τούτοις, ἡ ΣΙΑ εὑρέθη εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν ὁ δὲ διευθυντής της, Στάνσφηλδ Τάνεο, εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσῃ ὅτι ὁ Σεβτσένκο «ἔλαβεν ἀμοιβὴν 78.000 δολλαρίων, ἀνάλογον μὲ τὰς ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἀξίαν του διὰ τὰς ΗΠΑ» καὶ ὅτι διὰ τῆς ἀμοιβῆς αὐτῆς πληρώνει τὴν συντροφιάν του, οὐδεμίαν δὲ σχέσιν ἔχει μὲ αὐτὴν ἡ ΣΙΑ».

Ἐν σχέσει μὲ τὰς ἀμοιβὰς τὰς ὁποίας δίδουν αἱ χῶραι τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, εἰς τοὺς λιποτάκτας, ὁ Θεῖος Σὰμ δὲν εἶναι ἐξαιρετικὰ γενναιόδωρος. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος μηνὸς εἰς κατώτερος ὑπαξιωματικὸς τῆς Βορείου Κορέας, ὁ 20ετὴς δεκανεὺς Κοὺν Γτσούγκ, ὁ ὁποῖος ἐλιποτάκτησεν εἰς τὴν Σεούλ, ἐχαρακτηρίσθη ὡς «ἀντικομμουνιστὴς μονομάχος», ἐλαβε δὲ ὡς ἀμοιβὴν τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δολλαρίων δωρεὰν κατοικίαν καὶ δωρεὰν πανεπιστημιακὰς σπουδὰς ἢ τὴν ἰδιοκτησίαν ἑνὸς ἀγροκτήματος. Ἐπίσης, τοῦ ἐγγυήθη ὅτι θὰ φέρουν παλαιὸν μεταγωγικὸν προσφέρει περὶ τὰς 75.000 δολλαρίων. Ἤδη, τέσσαρες κομμουνισταὶ πλότοι ἔσπευσαν νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς εὐκαιρίας. Ἡ Κομμουνιστικὴ Κίνα, προσφέρει περισσότερα 1.050.000 δολλάρια δι' ἕνα πιλότον, ὁ ὁποῖος θὰ ἔλθῃ μὲ ἓν «Φάντομ» ἕως τώρα, ὅμως, οὐδεὶς προσῆλθεν.

Ἐκλάπησαν θησαυροὶ Φαραωνικοῦ τάφου ἀπὸ ἀρχαιολόγους

Ἐπεστράφησαν ἔπειτα ἀπὸ χρόνια

ΛΟΝΔΙΝΟ. Ἡ ἱστορία τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ τάφου τοῦ Τουταγχαμὼν δὲν εἶναι ἡ ἀληθής. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ